

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ชุมชนมีการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม โดยทำการศึกษาที่บ้านท่ากาน หมู่ 5 ต.บ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ ในการทำความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่จะส่งผลให้ชุมชน มีส่วนร่วมในการดูแลจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เช่น ความเป็นมาของชุมชน ความสัมพันธ์ทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ผู้นำในชุมชน กิจกรรมในชุมชน วิธีการจัดการและผลของกิจกรรม รวมถึงปัจจัยต่างๆจากภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน เช่น ภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ข่าวดสาร และนโยบายของรัฐ โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัยไว้ดังนี้

- 3.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล
- 3.2 การกำหนดพื้นที่ในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การตรวจสอบข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

3.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

การศึกษาข้อมูลได้จากแหล่งข้อมูล 2 ลักษณะ คือ แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร และแหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคล อธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

3.1.1 การศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของชุมชนในประเด็น ที่เกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลให้ชุมชนมีการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม รวมถึงแนวทางและมาตรการในการส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของชุมชน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเรื่องศักยภาพชุมชน ความเข้มแข็งของชุมชน และการมีส่วนร่วมของชุมชน
2. แนวคิดเรื่องสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
3. แนวคิดเรื่องการจัดการ
4. แนวคิดเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
5. แนวคิดเรื่องการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ และความตระหนัก
6. แนวคิดเรื่องสิ่งดึงดูดความสนใจด้านการท่องเที่ยว (4As)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตลอดจนเอกสารทางด้านประวัติศาสตร์ล้านนา วรรณกรรมล้านนา รายงานการขุดแต่งโบราณสถานเวียงท่ากาน และศึกษาข้อมูลจากเอกสารของหมู่บ้านท่ากาน หมู่ 5 ต.บ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ เช่น ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้านของคณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (กชช.2ก.) ข้อมูลด้านพื้นที่แสดงที่ตั้งหมู่บ้าน สภาพภูมิประเทศ เส้นทางการคมนาคม ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ข้อมูลทางด้านประชากรและการตั้งถิ่นฐาน โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารของหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น พัฒนาการอำเภอสันป่าตอง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ฯลฯ และจากเอกสารของหน่วยงานเอกชน แล้วนำข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์และรวบรวมใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานบางส่วน จากนั้นนำข้อมูลไปตรวจสอบอีกครั้งในพื้นที่ทำการวิจัย

3.1.2 การศึกษาจากบุคคลที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นภาคสนามเพื่อสืบค้นหาแหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคล จึงพบแหล่งข้อมูลบุคคลที่น่าเชื่อถือได้ ทั้งที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดูแลจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม และบุคคลที่มีบทบาทในด้านต่างๆ ของชุมชนบ้านท่ากานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ดูแลโบราณสถาน ได้แก่ สมาชิกอาสาสมัครท้องถิ่นในการดูแลรักษามรดกทางศิลปกรรม (อส.มศ) สมาชิกกลุ่มประชาชนอนุรักษ์โบราณสถานเมืองประวัติศาสตร์ท่ากาน (ปัจจุบันกลุ่มนี้ถูกยกเลิกไปแล้ว) จำนวน 10 คน
2. ผู้นำชุมชนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าอาวาสวัดท่ากาน ผู้อาวุโสในชุมชน และครูโรงเรียนบ้านท่ากาน จำนวน 10 คน

3.2 การกำหนดพื้นที่ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของชุมชน ผู้วิจัยเลือกศึกษาเมืองโบราณเวียงท่ากาน บ้านท่ากาน หมู่ 5 ต.บ้านกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ โดยผู้วิจัยมีเหตุผลในการเลือกพื้นที่เพื่อทำการวิจัยดังนี้

1. ชุมชนบ้านท่ากาน เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ในเขตที่มีโบราณสถานกระจายตัวอยู่โดยรอบทั้งภายในชุมชนและภายนอกชุมชน
2. ชุมชนบ้านท่ากาน เป็นชุมชนที่มีปรากฏการณ์ตามประเด็นที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษา กล่าวคือ ชุมชนมีการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม แต่มีการจัดการด้วยกลุ่ม 2 กลุ่ม ใน 2 ช่วงเวลา กลุ่มแรกเริ่มด้วยการรวมตัวกันของชาวบ้าน จัดตั้งกลุ่มประชาอาสาอนุรักษ์โบราณสถานเมืองประวัติศาสตร์ท่ากาน และดำเนินการจนได้รับโล่พระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในฐานะบุคคลผู้สนับสนุนการอนุรักษ์ดีเด่นประจำปี 2531 ต่อมากรมศิลปากรได้จัดตั้งอาสาสมัครท้องถิ่นในการดูแลรักษามรดกทางศิลปวัฒนธรรม (อส.มศ.) ขึ้นดำเนินงานต่อจากกลุ่มประชาอาสาจนถึงปัจจุบัน ส่วนกลุ่มประชาอาสาก็ได้ถูกยกเลิกไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถอธิบายถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของชุมชน โดยได้เลือกใช้เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลดังนี้

3.3.1 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดประเด็นคำถามอย่างกว้างๆ ไว้ล่วงหน้า แต่สามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์การสัมภาษณ์ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิดเพื่อให้ได้ข้อมูลและรายละเอียดตามความต้องการ การสัมภาษณ์โดยนำวัตถุประสงค์หลักมาแตกเป็นวัตถุประสงค์ย่อย ในวัตถุประสงค์ย่อยมีประเด็นต่างๆ แยกย่อยลงไปอีก แล้วนำไปสร้างเป็นเครื่องมือในภาคสนาม โดยทำเป็นตารางการจัดข้อมูล ซึ่งตารางการจัดทำข้อมูลมีส่วนประกอบสำคัญ คือ วัตถุประสงค์หลัก วัตถุประสงค์ย่อย ประเด็นคำถาม แหล่งข้อมูล เครื่องมือในการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อสร้างตารางการจัดทำข้อมูลแล้วได้นำประเด็นต่างๆ มาพิจารณา เพื่อนำไปสร้างโครงสร้างคำถาม โดยมีตารางการจัดทำข้อมูลเป็นแนวทางในการศึกษา โดยประเด็นในการสัมภาษณ์ คือ

1. บริบทชุมชน ที่ตั้ง ประชากร เศรษฐกิจ วิถีชีวิต และวัฒนธรรมประเพณี
2. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของเวียงท่ากาน
3. ลักษณะทางกายภาพและศักยภาพของศิลปกรรมในการดึงดูดความสนใจ
4. การรวมกลุ่ม ลักษณะความร่วมมือ ประโยชน์ที่กลุ่มได้รับ กิจกรรม วิธีดำเนินการของกลุ่ม
5. ข่าวดสารข้อมูล ความรู้ที่ชุมชนได้รับในด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
6. นโยบายของรัฐในการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
7. นโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับชุมชน
8. วิธีการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของชุมชน ได้แก่ การริเริ่ม การจัดองค์กร การประสานงาน การงบประมาณ และการดำเนินงาน
9. วิธีการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของรัฐ ได้แก่ การริเริ่ม การจัดองค์กร การประสานงาน การงบประมาณ และการดำเนินงาน

3.3.2 การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม

โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างความคุ้นเคย และให้เกิดภาวะการไว้วางใจในตัวผู้วิจัยจากชาวบ้าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เข้าร่วมสังเกตและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆในชุมชน เช่น งานทำบุญ งานประเพณี กิจกรรมตากถางวัชพืชในบริเวณโบราณสถาน ชมรมดนตรีลูกเวียงกาน และวิถีชีวิตของคนในชุมชน ข้อมูลจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมนี้จะนำมาประกอบกับข้อมูลอื่นๆ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.3 การสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยจัดให้มีการทำกิจกรรมสนทนากลุ่ม ระหว่างสมาชิกอาสาสมัครท้องถิ่นในการดูแลรักษามรดกทางศิลปกรรม (อส.มศ) เวียงท่ากาน และจัดให้มีการสนทนากลุ่มระหว่างผู้นำชุมชน ครู และชาวบ้าน โดยจะแบ่งกลุ่มสนทนากลุ่มละประมาณ 5 - 8 คน โดยเน้นความหลากหลายของประชากรเพื่อเป็นการยืนยันและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ส่วนประเด็นที่สนทนาจะเป็นประเด็นเดียวกันหรือต่างกันขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคนการสนทนากลุ่มนี้ผู้วิจัยได้เปิด โอกาสให้แต่ละคนแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้อื่นเกิดการอยากสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในชุมชน

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง มีข้อมูลหลายส่วนที่ต้องทำการรวบรวมข้อมูลมาประกอบกันให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้

3.4.1 การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและเก็บข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยเข้าไปในชุมชนเพื่อสำรวจพื้นที่ โดยแจ้งวัตถุประสงค์การเข้าพื้นที่กับเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลแหล่งโบราณสถานพร้อมทั้งขอคำแนะนำ จากนั้นเข้าพบกับผู้นำชุมชนและคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อแนะนำตัวและชี้แจงถึงวัตถุประสงค์การเข้ามาในชุมชน ผู้วิจัยได้พยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวบ้านทุกคนในชุมชน ได้ไปเยี่ยมเยียนพบปะกลุ่มชาวบ้านจนชาวบ้านทุกคนแสดงความเป็นมิตรและให้ความเอ็นดูต่อผู้วิจัย ซึ่งความสัมพันธ์อันดีที่ผู้วิจัยได้รับทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่ค่อนข้างลึกและเชื่อถือได้

ในระยะแรกนี้ ผู้วิจัยมุ่งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับบริบทชุมชนและบริบทด้านสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของชุมชน ในการเก็บข้อมูลเหล่านี้ ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากผู้นำชุมชนในการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) เมื่อได้รายชื่อแล้วผู้วิจัยก็จะนัดหมายเพื่อสอบถามข้อมูล หรือไม่ก็เชิญผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้ด้วยตนเองเพื่อมาร่วมพูดคุยกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้เป็นอย่างดี สำหรับการบันทึกข้อมูลนั้น หลังจากสัมภาษณ์ผู้วิจัยต้องบันทึกและตรวจสอบข้อมูลทุกครั้งเมื่อถึงที่พัก ถ้ามีประเด็นใดที่ไม่ชัดเจน หรือขาดหายไปก็จะหาโอกาสตรวจสอบข้อมูลใหม่อีกครั้งหนึ่ง

3.4.2 การเก็บข้อมูลในประเด็นที่ศึกษา

หลังจากสร้างความสัมพันธ์กับชาวบ้านในชุมชนระยะหนึ่งแล้ว ผู้วิจัยจึงสามารถทำการศึกษาแบบเจาะลึกในประเด็นที่กำหนดไว้ เทคนิคการวิจัยที่ใช้มากในการรวบรวมข้อมูลนี้คือ การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยได้ทำการนัดหมายบุคคลที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักไว้ล่วงหน้า ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใหญ่บ้าน ผู้อาวุโสในหมู่บ้าน ประธานและสมาชิกอาสาสมัครท้องถิ่นในการดูแลรักษามรดกทางศิลปกรรม (อ.ส.ม.ศ) เวียงท่ากาน อดีตสมาชิกกลุ่มประชาอาสาอนุรักษ์โบราณสถานเมืองประวัติศาสตร์ท่ากาน ครูโรงเรียนบ้านท่ากาน

ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะเตรียมประเด็นคำถามไว้ล่วงหน้า โดยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ชุมชนมีการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม และแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมของชุมชน ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ไม่เร่งรีบ ถ้าได้ข้อมูลไม่ครบตามประเด็นที่วางไว้ก็จะทำการสอบถามในครั้งต่อไป ในระหว่างการพูดคุยผู้วิจัยจะระมัดระวังคำถาม ลักษณะคำถาม การวางตัวของผู้วิจัยซึ่งไม่กระทบต่อความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลและคนในชุมชน หรือบางครั้งก็สอบถามตามลำพังเท่านั้น การเก็บข้อมูลในระยะนี้มีปัญหาบ้างเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้นั้นมีรายละเอียดที่ไม่มากพอ หรือผู้ให้ข้อมูลบางคนไม่เข้าใจคำถาม หรือตอบไม่ตรงประเด็น ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องตั้งคำถามใหม่ที่ง่ายและต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม

การเก็บข้อมูลทุกครั้งผู้วิจัยได้จดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เพื่อสามารถจดจำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ หรือบางครั้งใช้วิธีการบันทึกเทปในการสัมภาษณ์ สำหรับการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยจะทำการจดบันทึกทันทีที่สังเกตเห็น โดยไม่ให้ผู้ให้ข้อมูลรู้ตัวว่ากำลังถูกสังเกต โดยใช้เวลาในช่วงตอนกลางคืนในการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเทป นอกจากนี้ได้ถ่ายรูปภาพบุคคลและเหตุการณ์สำคัญต่างๆ เพื่อประกอบข้อมูลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นอีกด้วย

3.4.3 การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เวลาช่วงสุดท้ายนี้เป็นช่วงที่ต้องเดินทางเข้าออกชุมชนเป็นระยะๆ และนำข้อมูลที่ได้เข้ามาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อรับฟังคำแนะนำและหาแนวทางให้ได้ข้อมูล ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ใช้เวลานี้เก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากประเด็นต่างๆ ที่เก็บมาแล้ว ข้อมูลส่วนใดที่ยังไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์หรือยังไม่ชัดเจนก็จะติดตามในส่วนนั้นๆ ผ่านทางเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลแหล่งโบราณสถานและผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การตรวจสอบข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาว่ามีความครบถ้วนสมบูรณ์ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ โดยในการตรวจสอบข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ซึ่งมีวิธีการดังนี้

3.5.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation)

เป็นการตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่ได้มา ซึ่งประกอบด้วยเวลา สถานที่ บุคคล กิจกรรม แล้วดูว่าข้อมูลที่ได้นั้นหากต่างเวลา ต่างสถานที่ และต่างบุคคล จะให้ข้อมูลที่เหมือนกันหรือไม่ หากข้อมูลที่ได้นั้นเหมือนกันหรือซ้ำกัน ผู้วิจัยถือว่าข้อมูลนั้นเชื่อถือได้

3.5.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation)

เป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากวิธีการเก็บข้อมูล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ สทนากลุ่ม การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม พร้อมทั้งศึกษาข้อมูลจากเอกสารประกอบ เมื่อทำการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาแล้วพบว่าข้อมูลที่ได้มีความแตกต่างกันหรือขัดแย้งกัน ผู้วิจัยจะเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้ง และหากข้อมูลที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นข้อมูลที่เหมือนกัน ก็น่าเชื่อถือว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้องแล้ว จากนั้นนำผลการศึกษามาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลักษณะรายงานการวิจัยเชิงบรรยาย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ผ่านการตรวจสอบข้อมูลแล้วมาจัดทำเป็นหมวดหมู่ เพื่อหาความหมาย ความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ของข้อมูล ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องและสามารถอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนที่ทำการศึกษาได้ โดยดำเนินการกับข้อมูลดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทชุมชน

โดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลออกเป็นแต่ละด้าน ได้แก่ ข้อมูลในด้านประวัติของแหล่งโบราณสถาน ประวัติของชุมชน ลักษณะทางด้านกายภาพ วัฒนธรรม ประเพณี ความสัมพันธ์ภายในชุมชน การประกอบอาชีพ การย้ายถิ่น เพื่อศึกษาถึงความเป็นมาของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน อธิบายโดยสถิติเชิงพรรณนา

3.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของการศึกษา

เป็นการอธิบายข้อมูลโดยการพรรณนาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกต แล้วนำมารวบรวมและจัดหมวดหมู่ นำข้อมูลที่ได้อันวิเคราะห์โดยเชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการแยกวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

เลขหมู่.....

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ บริบทชุมชน ภูมิหลังทางด้านประวัติศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพและศักยภาพของศิลปกรรมในการดึงดูดความสนใจ การรวมกลุ่ม เพื่อศึกษาการเกิดปรากฏการณ์ในชุมชน

2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ข่าวดารความรู้ นโยบายของรัฐในการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม และนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมหรือบทบาทของชุมชนในการจัดการ

3) รูปแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ได้แก่ การจัดการของชุมชน การจัดการของรัฐ เพื่อศึกษาแนวทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมในการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

จากข้อมูลที่ได้ในประเด็นต่างๆ ผู้วิจัยได้นำมาจัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมโยง และความสัมพันธ์ของข้อมูล ให้สามารถอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น สาเหตุ อุปสรรค และความต้องการ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของการเขียนรายงานเชิงพรรณนา